

Tro mot min drøm

«Da jeg i oktober 2010 kom til Montebellosenteret på kurset «Arbeid og sosial deltakelse» hadde jeg samme dagen komt fra Haukeland , fra kreftkontroll etter å ha nettopp avsluttet en tøff cellegiftkur. Med en gang mannen min og jeg kom gjennom døren følte vi at det var riktig å komme til MBS. Her lå alt til rette for å lande etter sykdommen. «En god seng, harmonien hele huset utstrålte, delikat mat og varme hyggelige mennesker gjorde veldig godt» forteller Lillian Ueland.

«Deltakelse på kurset «Arbeid og sosial deltakelse» kom på akkurat riktig tidspunkt i livet mitt» fortsetter hun. «Sykdommen gjorde at jeg hadde behov for å lære å tenke nytt, og bli motivert til å finne nye drømmer og ikke minst å være tro mot dem»

I en gruppesamtale kom det egentlig ganske tilfeldigvis til tale at hun nylig hadde skrevet dikt. Lillian følte selv at det var mer «skrivebordsskuffen-dikt» men det var mannen hennes , og kursdeltaker Sissel som fikk henne til å lese diktene for gruppen på siste hyggekvelden. «Plutselig sto jeg der og leste opp diktet mitt. Et dikt jeg hadde skrevet da jeg var veldig langt nede. Jeg må si at det var en vidunderlig opplevelse å se hva dette diktet gjorde med andre» forteller Lillian. Det var her hennes drøm begynte å spire. De positive tilbakemeldingene fra kursledere og kursdeltakere var så inspirerende at det og overbevisste henne til å gjøre noe med det. «Jeg lærte på kurset å være tro mot min drøm» forteller en glad Lillian.

«For meg selv var det veldig god terapi å skrive så mye. Skrivemåten min er ærlig og ekte, og det er sannsynligvis akkurat det som betyr så mye for andre. Gjennom diktene har jeg gitt de ulike prosessene i sykdommen min et ansikt. Sykdommen har gitt meg styrke til å realisere drømmen min. Til å kunne bety noe for andre i samme situasjon som meg, å gi dem ord for oppmuntring og livsglede. Hele prosjektet ga meg et nytt mål i livet»

Så fortsetter hun: «På kurset hos MBS ble jeg kjent med Sissel Torp Kogstad, som brukte maling for å gi uttrykk til hennes følelser og tanker. Sissel viste meg noen av bildene sine som lå på nettet. Jeg ble meget fasinert av hennes sterke flotte fargebruk i nydelige bilder. Jeg kunne i etterkant ikke glemme hennes kreative flotte billedlige uttrykk, og tanken som slo meg senere i skriveprosessen min at hun skulle få lov å illustrere boka mi. Jeg ble meget glad da hun sa JA til utfordringen» avslutter en takknemlig Lillian.

Mottakelse av diktboka «Mot nye horisonter» har gått langt over hennes forventninger. Hun har fått mange gode historier tilbake fra lesere, og dette har gitt henne igjen et sterkt løft, en rikere livskvalitet. «Jeg er så heldig i å kunne bety så mye for andre. Tenk å kunne være en del i ekte, kvalitative samtaler». Lillian har valgt å gi deler av overskuddet fra boksalget til kreftforskningen.

Lillian Ueland kan du besøke på [facebook.com/motnyehorisonter](https://www.facebook.com/motnyehorisonter) eller på mail: motnyehorisonter@hotmail.com

«Sterke inntrykk må få et uttrykk for at det ikke skal bli et nedtrykk»

Det var åpningssetningen fra Sissel, da hun fortalte meg om hennes erfaring med å bli konfrontert med kreftsykdommen. At hun følte behov for å ta opp malekortene sine for å kunne gi et så sterkt inntrykk et uttrykk. Hun måtte prøve å unngå at det skulle bli et nedtrykk.

Hun hadde ikke malt de siste 16 årene, men da sykdommen kom brått på, merket hun at det var ofte vanskelig å sette ord på følelsene. Da hun ble kjent med malerverksted-tilbudet fra Kreftforeningen i Bergen, ble dette fort friminuttene hennes i hverdagen. Hun følte at det var vanskelig å male alene hjemme, men på malerverkstedet fikk hun mulighet til å få ordne på ting, å bearbeide inntrykkene.

Sissel meldte seg på kurset «Arbeid og sosial deltakelse» i okt. 2010 på Montebellosenteret. Der møtte hun Lillian Ueland. Da Sissel fikk lese et dikt Lillian hadde skrevet, gjorde det mye med henne. Lillian hadde i diktene satt ord på det hun hadde følt allerede lenge. «Med en gang var jeg overbevist om at disse diktene ville kunne hjelpe så mange flere» sier Sissel. «Lillian har et egen evne til å bruke så fine metaforer på vanskelige ting».

Ett halvt år etter det kurset, ble jeg plutselig oppringt av Lillian. Hun skulle sette drømmen sin ut i praksis med utgivelse av en diktbok og hun ønsket at jeg skulle illustrere diktene med mine malerier.

Da jeg leste hennes dikt falt det mye på plass. Vi hadde gått gjennom samme følelsesprosess de siste 2 årene og jeg følte at jeg hadde malt allerede mange av de temaene hun hadde skrevet dikt om. «Jeg husker at det var bare 7 maleriene jeg laget spesielt til diktene» forteller hun med et smil.

«Nå som boka er utgitt, har det åpnet så mange dører for meg. Senest forrige uke gikk jeg forbi en bokhandler som hadde brukt et helt vindu for å markedsføre diktboka. Dette var for meg en bekreftelse på at diktboka kan hjelpe mange videre som sitter litt fast. Boka hjelper deg til å snu tanker og åpner vinduer» forteller hun entusiastisk.

«Boka har blitt våres «baby» som ble født på kurset hos MBS. Kursledere var så flinke til å sette fokus på de ressursene som vi har igjen og ikke minst til å få bruke disse!» Avslutter Sissel.